

af Art. 59*, Retsafgørelser samt de mest ansete Forfatters Meninger som Hjælpe-middel ved Konstateringen af, hvad der er gældende Ret.

Nærværende Bestemmelse skal dog ikke være til Hinder for, at Domstolen, hvis Parterne er enige derom, kan træffe sin Afgørelse efter Ret og Billighed.“

Rettens officielle Sprog er Fransk og Engelsk, i hvilke Sprog Dommene skal affattes; dog kan ogsaa et andet Sprog anvendes efter Parternes Anmodning, naar Retten giver Samtykke dertil. Tvistigheder bringes for Domstolen enten ifølge Parternes Overenskomst eller ved en til Sekretæren rettet Anmodning, hvori Stridens Genstand og de tvistende Parter er betegnet. Indtil Sagens endelige Afgørelse kan Retten, naar Omstændighederne kræver det, angive, hvilke foreløbige retsbevarende Forholdsregler der skal tages i nogen af Parternes Interesse.

Selve Proceduren bestaar af to Af-snit, en skriftlig og en mundtlig. Den er offentlig, medmindre andet bestemmes af Domstolen eller forlanges af begge Parter.

Domstolens Afgørelser træffes ved Stem-meflerhed. Hvis Stemmerne staa lige, gør Formandens Stemme Udslaget. Afgørelsen skal være begrundet, og afvigende Meninger kan forlanges optagne. Nogen Appel kan ikke finde Sted, derimod kan en fornyet Behandling forlanges, hvis der fremkommer en Kendsgerning, som er egnet til at udøve en afgørende Indflydelse paa Sagen, og som forinden den tidligere Afgørelse har været ukendt for Domstolen og tillige — uden egen Skyld — for den Part, som forlanger den fornyede Behandling.

Efter at det af Udvalget fremsatte Forslag i sine Grundsætninger var bleven drøftet i Forsamlingen, vedtoges det enstemmigt i det 21. Plenarmøde, den 13. December. Et Spørgsmaal, som allerede var bleven meget indgaaende overvejet i Udvalget, var det, hvilken Betydning man kunde tillægge en saadan Vedtagelse for

Statutens Ikrafttræden. Et stort Antal Delegationer var af den Opfattelse, at Forsamlingen maatte være kompetent til at sætte de af den med Enstemmighed truffne Beslutninger i Kraft, og nogle af disse Delegationer vilde under ingen Omstændigheder gaa med til i dette Tilfælde at skabe et Præcedens i modsat Retning, der efter deres Formening maatte virke skadeligt for Forsamlingens Autoritet i Fremtiden.

Andre Delegationer, deriblandt den danske, nærede den Anskuelse, at Forsamlingens Beslutninger i Spørgsmaal af traktatmæssig Art alene kunde gaa ud paa Henstillinger og Vedtagelser, der, hvor andet ikke udtrykkeligt er besluttet af de enkelte Stater, for at træde i Kraft imellem dem, kræver deres Godkendelse paa sædvanlig Maade ved en efterfølgende Rati-fikation.

Man enedes tilsidst om en Formulering, der under Henvisning til de ganske særlige Forskrifter i Pagtens Art. 14 angaaende Fremgangsmaaden i dette Tilfælde, ikke foregriber Spørgsmalets fremtidige Afgørelse, idet Forsamlingen énstemmig vedtog følgende 4 Beslutninger:

„1) Delegeretforsamlingen erklærer med Enstemmighed, at den med de af den selv tilføjede Ændringer godkender Udkastet til en Statut for den faste Domstol for mellemfolkelig Retspleje, som er bleven forberedt af Raadet i Henhold til Forbunds-pagtens Art. 14 og forelagt Forsamlingen til Godkendelse.

2) Domstolens Statut skal under Hen-syn til de særlige Udtryk i nævnte Art. 14 saa hurtigt som muligt forelægges Medlemmerne af Folkenes Forbund til Godkendelse i Form af en behørig ratificeret Protokol, der erklærer, at de anerkender denne Statut. Forelæggelsen for Forbunds-medlemmerne paahviler Raadet.

3) Saasnart den nævnte Protokol er bleven ratificeret af et Flertal af Forbundsmedlemmerne, skal Domstolens Statut være i Kraft og Domstolen være kaldet til,

* Art. 59 foreskriver, at Rettens Afgørelse kun er bindende for de stridende Parter og kun for den paakendte Sag.